

τὸτο ποιήσωσιν, καὶ ἐν τῷτῳ γνώσῃ τὸν βεβρωκότα τὰ σύ-
κα. Ὁ δὲ δεσπότης αὐτῷ θαυμάσας τὸ νοερόν τῷ Αἰσιώτῃ,
ἐπέταξε καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως ποιῆσαι. Οἱ δὲ δούλοι ἐβυ-
λεύσαντο τὰς δακτύλους πλέμψαι πρὸς τὰς γνάθους, καὶ κά-
τω μὴ χαλάσαι, ἅμα δὲ τῷ πρὸν αὐτῶν τὸ χλιαρὸν ὕδωρ
καὶ συκῦσαι, τὰ σύκα χαλοποιὰ ὄντα, πρὸς τὸ σῶμα ἀν-
ήλθοσαν καὶ ἀνέδραμον ἔξωθεν. Ταῦτα δὲ ὁ δεσπότης ἰὼν
αὐτῶν ἰδὼν, ἴσως, τί κατεψευσαδε τῷ μὴ δυναμῆν λα-
λῆν, καὶ ἐκέλευε μὴ αὐτῶν γυμνωθέντας τύπτεσθαι καὶ πομ-
πέυεσθαι, λέγων, ὅτις καθ' ἑτέραν δόμα μηχανούεται, αὐ-
τὸς καθ' ἑαυτῷ τῷτῳ πανθάνει. Τῇ δὲ ἐπίστασις ἡμέρα, ὁ δε-
σπότης αὐτῶν ἴσως τὴν πόλιν ἴσως. Τῷ δὲ Αἰσιώτῃ ἴσως τὸν
ἀγρὸν σκαπλοντος, ὁ ἱερεὺς ἰσως ἰσως πλανηθεὶς τὴν λεω-
φόρον, ἦλθεν ἴσως τὸν ἀγρὸν, καὶ πρὸς τὸν Αἰσιώτον, δῆσαι
αὐτῷ τὴν ὁδὸν, ἣν ἀπαίγασαν ἴσως ἣν πόλιν. Ὁ δὲ Αἰ-
σιώτος ἀγαμῶν αὐτὸν ἰσως σύκιον δένδρον, πρὸς ῥέθηκεν
αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἐλαίας, καὶ ἰσως ἰσως, καὶ φοίνικας, καὶ

“ Sic